

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

2. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

13. LEDNA 2019

Z obsahu:

**Vánoce - překvapení,
která se líbí Bohu**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci

19. prosince 2018
- strana 2 -

Svatý Jindřich z Uppsaly

Libor Rösner
- strana 4 -

**Nový fenomén: děti
sexuálně zneužívají děti**

- strana 4 -

**Divy svatého Šarbela
Machlúfa (4 - dokončení)**

Jean Claude
a Geneviève Antakliovi
- strana 6 -

**Ježíšův křest
a náš vlastní křest**
P. Štefan Ištvanik CSsR

- strana 8 -

**Bundestag zavádí do
matriky „odlišné“ pohlaví**

- strana 9 -

**Matka Boží nemůže
nebýt Neposkvrněná
a Nanebevzatá**

fr. Štěpán M. Filip OP
- strana 10 -

Proč miluji tě, ó Maria!

Sv. Terezie z Lisieux
- strana 11 -

Naděje naše, buď zdráva!

Sv. Alfons Maria
de Liguori
- strana 12 -

Juan Fernández Navarrete (1526-1579): Ježíšův křest

Vánoce – překvapení, která se líbí Bohu (Jan 1,9-12)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 19. prosince 2018, Řím, aula Pavla VI.

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Za šest dní budou Vánoce. Stromky, ozdoby a světla všude připomínají, že i letos budou svátky. Reklamní průmysl zve k výměně dárků, které jsou vždy nové, aby překvapovaly. Kladu si však otázku: Líbí se takové svátky Bohu? Jaké Vánoce by chtěl On? Jaké dárky a překvapení?

Pohledme na první Vánoce v dějinách, abychom objevili Boží vkus. První Vánoce v dějinách byly plné překvapení. Nejprve

u Marie, která byla zasnoubena Josefovi. Přichází anděl a mění jí život. Z panny bude matka. Pokračují Josefem, jenž je povolán stát se otcem syna, kterého nezplodil. Syn přichází znenadání, ve chvíli nejméně očekávané, zatímco Maria a Josef byli jenom snoubenci a podle Zákona nemohli bydlet spolu. Vzhledem k tomuto skandálu zdravý rozum Josefovi říkal, aby se s Marií rozešel a zachoval si dobré jméno. Avšak on, ačkoli na to měl právo, překvapuje, a aby nepoškodil Marii,

uvazuje, že ji propustí tajně za cenu ztráty vlastní reputace. Dojde však k dalšímu překvapení. Bůh mu ve snu změní plány a přiměje ho, aby si Marii vzal k sobě. Po narození Ježíše, kdy měl s rodinou svoje plány, je mu však ve snu znovu řečeno, aby vstal a odešel do Egypta. Zkrátka, Vánoce přinášejí nenadále životní změny.

Samotné překvapení však přichází o vánoční noci: Nejvyšší se stal maličkým

Pokračování na str. 5

Církevní kalendář nás opět přivádí k řece Jordánu, abychom se stali svědky mimořádné události: křtu Boha. Možná by si teď někdo řekl, co je to za nesmysl? Není. Realita, s níž se při Ježíšově křtu setkáváme, je natolik výmluvná, že jsme přímo povinni se v mysli zastavit a v rozjímání najít smysl oné události. Ke správnému nasměrování svých myšlenek můžeme nalézt inspiraci nejen v meditaci nad dnešními liturgickými perikopami (str. 3), ale i v úvahách P. Ištvaníka, který srovnává Ježíšův křest a náš vlastní křest (str. 8-9).

Na křtu jsme se stali Božími dětmi – to slyšíme často. Ale jsme si také vědomi toho, že jsme se zároveň stali příbytkem Nejsvětější Trojice a že máme tak účast na jejím životě, na její lásce? Neměli bychom o to více dbát o příbytek své duše, když v ní má žít třikrát Svatý – čili Ten, který je bez hříchu, v kterém není zlo? I my bychom měli usilovat, aby hřích neměl v našich životech místo. Konečně, to je právě důvod Ježíšova křtu: naše hříchy. Ježíš je svým křtem vzal na sebe a veřejně dal najevo, že jeho posláním na tomto světě je spása lidských duší, čehož vrcholem bude jeho výkupná oběť na kříži.

A po dvou tisících letech protkaných krvavými i nekrvavými svědectvími svatých mužů a žen víme také my, že křest je vstupní branou ke spá-

Editorial

se duše. Nebýt Ježíšovy výkupné oběti života, neznamenal by křest vůbec nic, neměl by žádný účinek. Je tedy smutné, ba nevděčné, když se připomínka našeho křtu omezí jen na vědomí, že jsme Boží děti. Neměli bychom však zapomenout ani na to, co to znamená být Božím dítětem. Není to jen bezstarostné dovádění na pískovišti zvaném svět. Ale je to zároveň i dospělá zodpovědnost naplňovat ideje svého Otce, zde tedy ideje Trojjediného Boha. Není to nic snadného, ale je vůlí Boží, že rovněž každý z nás má odvést svůj podíl na spáse mnohých. Ne že by Bůh zavrhl duši druhého člověka proto, že my jsme nebyli ochotni stát se jeho nástrojem, nýbrž budeme to my, kteří pak vydáme počet z hříven, jež jsme dostali právě pro druhé, pro jejich spásu. Jistě, i zde můžeme doufat v Boží milosrdenství (ale ne kalkulovat!), buďme však aspoň trochu upřímní a spravedliví a připusťme, že misijní poslání vyplývající ze křtu nás vystavuje i přijetí takové zodpovědnosti za druhé. Pochopitelně, nejprve musíme vybojovat vlastní spásu, ale v určité fázi našeho boje docházíme do situace, kdy je třeba myslet i na druhé. A když ne jinak, aspoň svým příkladem hluboké a věrně prožívané ví-

ry v Trojjediného Boha jim můžeme svědčit o Boží lásce k lidem, která se mnohokrát pokořila – Ježíšovo narození ve chlévě, jeho křest v Jordánu, utrpení, smrt na kříži...

Máme před sebou také Týden modliteb za jednotu křesťanů, který začíná 18. ledna. Nejde o to, ustupovat z Ježíšova učení v jeho radikalitě, ale naopak jde právě o to, aby se křesťané znovu sjednotili v jediné Ježíšem založené katolické církvi a jednotně znovu přijali radikalitu jeho evangelia, jak ji věrně předávali budoucím generacím apoštolové a později církevní Otcové. Cokoliv jiného by odporovalo Ježíšově velekněžské modlitbě (srov. Jan 17,1-26), v níž prosil za jednotu svých učedníků. Na každém z nás pak záleží, jak bude druhým svědčit, že skrze Pannu Marii přišel Kristus na svět a skrze Ni také má ve světě kralovat. (srov. str. 10-11) A že je to právě Ona, jež nás bezpečně vede do Kristovy slávy v nebi. Je právem vzývána jako Matka jednoty křesťanů a jako naše Naděje (str. 12-13). Proto Ji prosme, aby přivedla všechny křesťany k úsilí o vykořenění veškerého zla, vedoucího k rozdělení, a k prohloubení radikální lásky k Trojjedinému Bohu, který sám je Láska. Kéž se tak stane i na přímluvu divotvůrce současnosti, sv. Šarbela! (str. 6-7)

Daniel Dehner

Kdykoliv se Bůh rozhodne, že svému lidu udělí velkou milost, vybírá si k tomu své posly a svá místa, aby se všichni mohli přivítat na přijetí jeho dobrodiní. Je tomu tak i dnes. Všichni proroci, kolik jich bylo, opakují znovu v různých obměnách stejnou Boží výzvu: *Obráťte se, neboť se přiblížilo Boží království.*⁽¹⁾ Kdo se však chce setkat s prorokem, musí vyjít ze svého pohodlí. Nešetří proto námahy ani času, abys byl včas na vyvoleném místě u Jordánu, kde se nebe přiblíží k zemi. Zdaleka nejsi první. Spočítej, můžeš-li, kolik lidí sem už přivedl prorocký hlas.

Ti, kterých se s hlasem proroka dotkla Boží milost, *jsou plni očekávání.* Nebraň se této všeobecné náladě. Je to neklamné znamení velkých věcí, které jsou přede dveřmi. Bezstarostnost už není na místě. Kdo chce mít účast na příchodu Božího království, nesmí se zabydlet ve své vlastní skepsi, sebejistotě.

Aniž to tušíš, přicházíš za Janem právě ve chvíli, kdy se k jeho posluchačům připojuje sám Ježíš. Čím se liší Boží Syn a Syn člověka od ostatních kajicníků? Pozorujes snad na něm sebemenší náznak, že by byl něčím více než všichni ti hříšníci kolem? Jediný ze všech lidí, který může tvrdit, že pro sebe žádného proroka nepotřebuje, řídí se s úctou a poslušností jeho výzvou. Poděkuj mu za tento příklad i za všechny proroky a zachovej se podle jeho vzoru.

Chceš-li mít opravdový užitek z prorockých poselství, nestačí k tomu pouze zvědavost či senzacechtivost. To rozhodující se má odehrát především v tobě. Neočekávej, že to musí být spojeno s něčím mimořádným kolem tebe. Očekávání, kterému se otevíráš, je ozvěnou Božího čekání: Bůh čeká na tvé obrácení. Proto je nezbytné sestoupit do řeky pokání. Ani Maria, velká prorokyně posledních časů, nemluví o ničem jiném než o pokání a obrácení.

Co to znamená, obrátit se? To znamená odhodlat se konečně k rozhodné a bezvýchradné změně. Vrátit všechny pravé hodnoty na jejich původní místo. Jestliže dosud tvoje tělo ovládalo i tvou duši, musíš nyní vrátit vládu tam, kam patří. Tvoji žá-

dostivost očí nechť vystřídá konečně usebranost, *žádostivost těla* sebekázeň, čistota a skromnost, *pýchu života* pokora a duch služebnosti⁽²⁾.

Najdeš v sobě odvahu k pokoře? Není to právě pokora, která svedla k sobě Ježíše a Jana? Sám Pán o něm prohlásí, *že ni-*

kdo větší se ze ženy nenarodil⁽³⁾. Ale Jan sám se necítí hoden *rozvázat mu řemínek u opánků.* Ano, slyšíš dobře. Necítí se hoden ani k úkonu, který vykonávají otroci. Čeho si

troufáš dotýkat se ty, jestliže Jan se necítí hoden dotknout se ani jeho obuvi?

A právě tento Ježíš, kterého ti Jan představuje jako *silnějšího*, poslouchá proroka, pokorně se sklání před Křtitelem, sestupuje do Jordánu a dává se pokřtít. Kdo je spravedlivější než On, aby nepotřeboval pokání? Kdo je silnější než On, aby nepotřeboval pokoru?

Vštip si hluboce do srdce to velké zjevení, kterého jsi svědkem: právě svou poslušností, svým nejhlubším pokorením, právě tím, že nechce ani v nejmenším vyniknout nad ostatní, ale *modlí se za ně* jako jeden z nich, uchvátil Ježíš svého nebeského Otce tak nesmírně, že mu veřejně a přímo viditelně vyznává svou lásku: *Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě jsem našel zalíbení.*

Pokořit se znamená dát prostor Nejvyššímu, aby i v tobě nalézal to, v čem má zalíbení, a sám pak zjevil pravdu o tvé velikosti. Můžeš se spolehnout, že to, co tvoří tvou skutečnou hodnotu před Bohem, se nikdy neztratí a v pravý čas bude zjeveno. Naše jediná velikost je právě v tom, když sám Bůh v nás může nacházet zalíbení. Pokora je **klíč pravdy**, kterým se *otevírá nebe*, a láká tak Ducha Svatého, aby se snesl na pravé Boží ctitele, kteří v pokoře následují Ježíše. *Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo jedná správně.*⁽⁴⁾

Sestup do vod Jordánu, dej se *pokřtít Duchem Svatým a ohněm.* Toto je čas a místo tvého obrácení. Není to jen Bůh, kdo na ně čeká. *Pán tě povolal s láskou a bere tě za ruku*, nabízí ti, abys byl spolu s jeho Synem *prostředníkem jeho lásky*, šel s ním a pomáhal *otevírat oči slepým a vyzádat ze žaláře ty, kteří bydlí v temnotě.*⁽⁵⁾

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 42,1-4.6-7

Toto praví Hospodin: „Hle, můj Služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnajícím knot neuhasí, věrně bude ohlašovat právo, nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Na jeho nauku čekají daleké kraje.

Já, Hospodin, jsem tě povolal s láskou, vzal jsem tě za ruku, chránil jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznic ty, kteří bydlí ve tmách.“

2. čtení - Sk 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné.

Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel.“

Evangelium - Lk 3,15-16.21-22

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim však na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánků. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm.“ Když se však lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“

Můj Pane, děkuji ti, přijímám, *ačkoliv nejsem hoden.*

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 3,2; ⁽²⁾ srov. 1 Jan 2,16; ⁽³⁾ Lk 7,28;

⁽⁴⁾ srov. Sk 10,34-35; ⁽⁵⁾ srov. Iz 42,6-7

Svatý Jindřich z Uppsaly

Všeobecně je považován za patrona Finska. Společně se švédským králem sv. Erikem IX. do země tisíců jezer jako uppsalský biskup přišel, aby místním pohanům hlásal radostnou Kristovu zvěst. Z rukou jednoho nedávno obráceného zde nakonec našel mučednickou smrt.

O Jindřichově narození, dětství či mládí nevíme zhola nic. První zmínky o tomto pozdějším světcu se týkají jeho příchodu do Švédska v roce 1153. Tehdy byl členem družiny papežského legáta Mikuláše z Albana, který do této severské země zavítal z dalekého Říma, kde Jindřich, pravděpodobně původem Angličan, studoval a patrně tam byl i vysvěcen na kněze. Stát se členem legátova doprovodu určitě nebylo něčím samozřejmým. Jindřich se tedy musel vyznačovat vynikajícími vlastnostmi, což ze všeho nejlépe dokládá skutečnost, že byl vybrán za biskupa v Uppsale, hlavním městě tehdejšího království „Tři korunek“.

V dějinách se občas přihodí, že se v postavě panovníka a jeho biskupa sejdou dvě mimořádné osobnosti, jež jsou pak po zehnaním pro zemi. Tak tomu bylo i v případě Jindřicha z Uppsaly a krále Erika IX. Ne náhodou spolu často bývají zobrazováni v ikonografii.

Jindřich s Erikovým svolením a jeho výraznou podporou ve svém sídelním městě započal výstavbu katedrály. Oběma ležely na srdci osudy švédských poddaných, usilovali o rozvinutí života církve

v zemi, dbali o to, aby se zvěst o Kristově výkupné oběti šířila po celém království. A nejen v něm – Erik podnikl křížovou výpravu k sousedním Finům, dosud setrvávajícím v pohanství, aby je obrátil na křesťanství. Uppsalského biskupa vzal onoho roku 1154 s sebou.

Tažení bylo úspěšné, Erik nepoddajné Fíny slavně porazil, čímž ukončil nebez-

pečí jejich možných příštích vpádů, a Jindřicha ponechal mezi nimi, aby v tomto nepřátelském prostředí hlásal evangelium. Jindřich především povolal do země misionáře a začal organizovat církevní život, zavádět farní správu a struktury potřebné pro chod institucí, stavět první kostely. Jindřich byl nepochybně obdařen milostí Boží a velkým organizačním talentem, poněvadž křesťanství v této dosud pohanské zemi začalo vřichlavě vzkvétat.

Nebylo mu však už dáno spatřit hojné plody jeho misionářského úsilí, nepočítáme-li v to početnou skupinu prvních pokřtěných v roce 1155 v Kuopiu. Dne 19. ledna 1156 jej totiž na zamrzlé hladině jezera Kyulo zavraždil sekerou vesničan jménem Lalli, jemuž biskup Jindřich nedlouho předtím udělil přísné pokání (někde se hovoří dokonce o církevní klatbě) za spáchanou vraždu. Lalli pak své oběti uřezal prst s drahocenným biskupským prstenem, protože jej nešlo z prstu stáhnout.

Zavražděný uppsalský biskup byl pochován v Nousiainenu, později (v roce 1300) byly jeho ostatky převezeny do dnešního Turku, kde kapitula při tamní

Nový fenomén: děti sexuálně zneužívají děti

Pohlavního zneužívání dětí se dnes nedopouštějí pouze dospělí, ale poslední dobou dokonce i děti samotné. S tímto alarmujícím zjištěním přišla pediatriká nemocnice Children's Mercy ve městě Kansas City.

Za letošní rok poskytli tamější pediatři pomoc tisícovce dětí, z nichž polovina byla obětí pohlavního zneužití, kterého se dopustily jiné děti, uvedla koordinátorka zdejší pomoci obětem sexuálního zneužití (SANE) Heidi Olsonová pro místní televizi 41 KSHB Kansas City, tohoto asi půlmilionového města amerického

státu Missouri. Pachatelé jsou ve věku 8 až 15 let a oběti mají 4 až 8 roků. Za tímto šokujícím trendem – tvrdí pediatři ze zmíněné nemocnice – stojí pornografie, která je velmi snadno dostupná skrze moderní technologie, s nimiž stále více dětí přichází do styku. Problém pohlavního zneužívání dětí dětmi se zdaleka netýká jen zmíněného státu Missouri, ale celých Spojených států a samozřejmě také Evropy. Policie ve Velké Británii oznámila, že letos přijala hlášení o 40 000 případech dětí sexuálně zneužitých jinými dětmi, přičemž 2626

případů se událo přímo ve škole. Italská pediatriká společnost vydala letos v červnu vůbec poprvé dokument, který se věnuje právě problematice samotného používání digitálních přístrojů malými dětmi (tablet, smartphone, iPhone). Jako podmínku zdravého rozvoje doporučují italská pediatři, aby k nim děti do 2 let neměly přístup vůbec, od 2 do 5 let maximálně 1 hodinu denně a pro děti od 5 do 8 let nanejvýš 2 hodiny denně.

Podle www.vaticannews.va/cs.html,
15. 12. 2018

katedrále přijala do svého erbu vyobrazení Jindřichova prstu. V 16. století zbořili hrob biskupa-mučedníka protestanti a v roce 1720 zbývající ostatky vyzvedl na rozkaz cara Petra I. Velikého polní maršál Michail Golycyn a přivezl je do Ruska. Světcův hrob se dnes nachází v římské bazilice Santa Maria sopra Minerva.

Už dva roky poté, co „zasáhla v hrdivnou skrání té sekery kovové rána“ (Sofokles), povolil Jindřichův místní kult papež Hadrián IV., avšak nemáme žádné doklady o oficiální kanonizaci Jindřicha z Uppsaly, a to ani z pozdějších let. Hadriánovo povolení však platilo, a tak byl mučedník pro víru biskup Jindřich ctěn alespoň v uppsalské diecézi. O jeho svátku je první zmínka v roce 1335, v liturgic-

kém kalendáři pak jeho jméno najdeme na počátku 15. století. Liturgickou památkou sv. Jindřicha z Uppsaly je den jeho zavraždění, tj. 19. leden (někdy se uvádí i 20. leden). Zejména v dřívějších dobách se slavila někdy i 18. června, tj. v den, kdy byly jeho tělesné pozůstatky převezeny do Turku; hovořilo se o „kesäheikki“, tj. o „Letním Jindřichovi“.

Právě v místní tradici se dochovalo povědomí o několika zázracích, které měly proběhnout po Jindřichově násilné smrti a měly tak dovozovat jeho svatost. Jednalo se například o nalezení biskupova useknutého prstu v neporušeném stavu rok po jeho smrti; na Jindřichovu přímělu byli vzkříšeni z mrtvých chlapec z vesnice Kaisala a dívka z Veehmaa; v Sasta-

mali se zase zázračně uzdravila na smrt nemocná žena, jinde paralyzovaný vesníčan; rybáři z Kuma přežili úplným zázrakem strašlivou mořskou bouři poté, co jej vyzývali o pomoc, atd.

Svatý Jindřich z Uppsaly je znám též jako Jindřich Finský, bývá vyzván při bouřích (na památku oné zázračné záchrany rybářů z Kuma) a v ikonografii kromě sv. Erika IX. bývá zobrazen i jeho vrah s napřaženou sekerou. Existuje též Stezka sv. Jindřicha, jež vznikla dávno ve středověku, je dlouhá zhruba 140 km a spojuje Köyliö a Nousiainen. Dlouho byl uppsalský biskup ctěn pouze ve Skandinávii, až s příchodem Vasovců na polský trůn se povědomí o něm dostalo i na kontinent.

Vánoce – překvapení, která se líbí Bohu - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

dítětem. Božské Slovo je nemluvnětem, tedy „neumí mluvit“ (*infans*). Božské Slovo se tedy činí neschopným mluvit. Spasitele nevtáží vládci té doby, nýbrž přispěchali prostí pastýři, překvapení anděly v noci uprostřed práce. Kdo by se toho nadál? Vánoce jsou tedy svátky nenadállosti Boha, či lépe nenadálého Boha, který převrací naši logiku a naše očekávání.

Slavit Vánoce tedy znamená přijmout na zemi nebeská překvapení. Nelze žít při zemi, když nebe vnáší do světa svoje novoty. Vánoce zahajují novou epochu, kde život není programován, nýbrž darován; kde se již nežije pro sebe na základě vlastního gusta, nýbrž pro Boha a s Bohem, protože Vánoce jsou narozením Boha, který je s námi. Prožít Vánoce znamená nechat sebou zacloumat jeho překvapivou novostí. Ježíšovy Vánoce jsou odvetou pokory nad arogancí, prostotou nad přebytkem, ticha nad hlukem, modlitby nad „mým časem“, Boha nad mým já.

Slavit Vánoce znamená počínat si jako Ježíš, který přišel pro nás nuzné, a sestoupit k těm, kteří nás potřebují. Znamená to počínat si jako Maria: v poddajnosti důvěřovat Bohu, aniž bychom rozuměli, co činí. Znamená to počínat si jako Josef: vstát, abychom vykonali, co chce Bůh, byť to není podle našich plánů. Překvapivý je svatý Josef. V evangeliu nikdy nemluví, není tam ani jediné jeho slovo. Pán k němu promlouvá v tichu, promlou-

vá k němu ve spánku. Vánoce jsou upřednostněním tichého hlasu Boha před povykem konzumu. Dokážeme-li stát před jesličkami ve ztišení, budou Vánoce i pro

nás překvapením a nikoli něčím, co jsme už viděli. Setrvat mlčky před jesličkami – to je vánoční pozvání. Udělej si čas, jdi k jesličkám, zůstaň potichu a uslyšíš, spatříš překvapení.

Bohužel je však možné svátky si poplést a upřednostnit obvyklé pozemské věci před nebeskou novostí. Pokud Vánoce zůstanou jenom hezkými tradičními svátky, jejichž středem jsme my a nikoli On, bude to ztracená příležitost. Prosim vás, nezesvětšujme Vánoce! Neodsouvejme stranou Oslavence jako tehdy, když „přišel do vlastního, ale vlastní ho nepřijali“ (Jan 1,11). Již prvním adventním evangeliem nás Pán upozornil, když žá-

dal, abychom se „nezatěžovali nestřídmostí“ a „pozemskými starostmi“ (Lk 21,34). Během těchto dnů se spěchá možná více než ostatní dny v roce. Tak se však dělá opak toho, co chce Ježíš. Avšak Ježíš neobvinil svět, ale žádá nás, abychom se nedali strhnout, bděli v každé době a modlili se (srov. Lk 21,36).

Ano, budou Vánoce, pokud jako Josef dáme prostor tichu; pokud jako Maria přitakáme Bohu; pokud jako Ježíš budeme nablízku tomu, kdo je sám; pokud jako pastýři vyjdeme ze svých ohrad, abychom přebývali s Ježíšem. Budou Vánoce, pokud najdeme světlo v nuzné betlémské jeskyni.

Nebudou Vánoce, pokud budeme hledat oslňující třpyt světa, pokud se zahrneme dárky, obědy a večerami, ale nepomůžeme alespoň jednomu chudákovi, který je podoběn Bohu, protože o Vánocích se Bůh stal chudým.

Draží bratři a sestry, přeji vám požehnané Vánoce, které budou bohaté na Ježíšova překvapení! Mohou to být překvapení nepřijemná, ale budou podle Božího vkusu. Pokud jim přisvědčíme, připravíme si sami skvělá překvapení. Každý z nás skrývá ve svém srdci schopnost nechat se překvapit. Nechme se o těchto Vánocích překvapit Ježíšem!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)*

Divy svatého Šarbela Machlúfa (4 – dokončení)

Pater Luis Matar a 1001 divů svatého Šarbela

V Libanonu, v klášteře v Annayi je P. Luis Matar zodpovědný za to, aby sbíral z celého světa svědectví o svatém Šarbelovi. Jean-Claude Antakli a jeho manželka Geneviève převzali tato svědectví přímo z úst P. Matara a napsali je. Z nich vyplývá, jak nám může svatý Šarbel pomoci, i když se všechno zdá být ztraceno.

Dorine Rayaneová se narodila na Filipínách. Je manželkou Ramiche Rayaneho, který pochází z Indie. Oba jsou katolíci a pracují v Dubaji (Spojené arabské emiráty). Jsou to praktikující věřící a chodí se obvykle modlit do maronitského kostela. Blízko oltáře se nechává Ramiche rád požehnat pod ikonami tří světců, kteří mu byli, až na jednoho, důvěrně známí. Timto jedním, jemu docela neznámým světce byl svatý Šarbel.

Ramichova paní onemocněla rakovinou a podle lékařských vyšetření nebyla její prognóza příliš dobrá. Rozhodl se dopravit ji na Filipíny, aby mohla být v blízkosti svých rodičů. Dříve, než opustil Spojené arabské emiráty, šel do kostela, kde se jako obvykle modlil a nechal se požehnat pod ikonami těch tří světců, aby se – jak řekl později – přimluvil za uzdravení jeho ženy.

Když chtěl opustit kostel, zadržely ho dvě ruce přímo před obrazem sv. Šarbela. Řekl uctívanému světci tato slova: „Neznám tě, ale prosím tě z celého srdce, aby ses přimluvil u Pána, aby se moje žena uzdravila.“

Manželé opustili Dubaj, aby odletěli na Filipíny, kde byla Dorine ihned dopravena do nemocnice, aby se podrobila ošetření. Lékařskou dokumentaci z Dubaje si vzala s sebou. Nová lékařská vyšetření se ukázala jako nadějná. Ramiche se spěšně vydal hledat kostel, kde by mohl nalézt obraz jemu stále ještě neznámého světce. Ptal se jednoho věřícího na jméno tohoto světce. Dověděl se, že to bude pravděpodobně sv. Šarbel, jehož zázraky uzdravení jsou známy po celém světě!

Když byl Ramiche zase doma, pospíchal ke svému počítači, aby informace o světci vyhledal na internetu. Chtěl se dovědět něco více o tomto tajemném svatém, který zachránil jeho ženu, i když si tím ale nebyl jistý. Nakonec navázal kontakt s jedním libanonským přítelem, Touficem Lucasem, který chtěl cestovat do

Libanonu, aby navštívil svoji rodinu. Jemu svěřil Ramiche lékařskou zprávu, nyní už o úplném vyléčení své ženy. Dne 24. září 2016 bylo zaznamenáno v Annayi (v Libanonu).

* * *

Marguerite Marie Nohra Charbelová, narozená v roce 1990, pochází z jižního Libanonu. Vyučila se kosmetičkou. Od roku 2013 do roku 2016 prošla tvrdou cestu utrpení. Trpěla bolestmi žaludku a žádný z mnoha lékařů, jež žádala o pomoc (mezi nimi byl také Dr. Pierre Hanni), jí nemohl poskytnout úlevu

Zkoušeli na ní mnohou léčbu, měla různé diety, proběhla vyšetření žaludku a krve, aniž by se zjistila příčina těchto bolestí. Bolesti se v průběhu měsíců stupňovaly. Byla v nemocnici u hory Libanonu, potom v nemocnici Haroun, která je specializovaná na bolestivá onemocnění. Tam byla vyšetřena skenerem a metodou magnetické rezonance. Žádné z obou vyšetření neukázalo nic nápadného.

Marguerite Marie Nohra Charbelová

Šéflékař řekl otci Marguerite, že případ jeho dcery je záhadou. Marguerite Marie Charbelová se potom zase vrátila zpátky domů a dál měla zase nepřetržitě bolesti. Dne 11. srpna 2016 se rozhodla, že se pomodlí u hrobu sv. Šarbela a bude ho vzývat. Už si nevěděla rady. O osm dní později, 18. srpna, byly její bolesti navzdory modlitbám ještě větší.

Během osmé noci zavolal její strýc Jehad ve 2.30 hodin ráno jejimu otci a řekl mu: „Ihned vstaňte a zapalte svíce před obrazem sv. Šarbela. On je v tomto okamžiku ve vašem domě a uzdravuje Marguerite z jejich bolestí, které trvají už příliš dlouho.“

Rodina později uvedla: „Všichni jsme vstali, zapálili svíce a modlili se!“ Marguerite dosvědčuje: „V tom okamžiku jsem cítila něco jako oheň a intenzivní pálení v žaludku, to trvalo déle než jednu minutu. Potom bolesti najednou zmizely – poprvé po třech letech.“ Dne 25. srpna 2016 se všichni rozhodli vykonat děkovnou puť k poustevně a oznámit toto uzdravení. Strýc společně se svojí ženou strávil noc před poutí u Marguerite.

V této noci se zjevil sv. Šarbel strýci podobně. Požádal o džbán vody, který požehnal. Dal pokyn, aby se celá rodina z něho napila. Strýc poklekl velmi usebraně uprostřed pokoje, sjednotil se s modlitbami sv. Šarbela, položil ruce na hlavu Marguerite a požehnal jí. Ta propukla v jásot a vytryskly jí slzy radosti.

Svatý Šarbel se obrátil na jejího strýce a řekl mu: „Očekávám vás zítra v poustevně, abyste tam zažehli svíci a dělali to pokaždé, když se budete modlit.“ Uzdravení Marguerite bylo 2. října 2016 ohlášeno a podpořeno lékařským dobrozdáním.

* * *

Manouchak Ephrem Davidová se narodila v roce 1954. Pochází z Iráku a emigrovala do Nizozemí. Byla dopravena s rakovinou střev, která zachvátila také játra, do

lékařského centra (Zikon Zourk), které se specializuje na léčbu nádorů zaživacího ústrojí. Rozhodli se ji operovat, aniž by jí dávali mnoho naděje na uzdravení. Po operaci následovala silná chemoterapie.

„Opustila jsem tuto nemocnici, abych své dny dožila doma. Mojí jedinou nadějí byl modlitebni řetězec, který vytvořila moje rodina a moji přátelé. Modlili se za uzdravení, které bylo podle mých lékařů nemožné. Jedné noci se mi ve snu zjevil sv. Šarbel a měla jsem zvláštní vizi, při níž jsem viděla, jak zavedl svoji ruku do mého břicha a došel až k mým játrům, jako by je chtěl operovat. Tento zvláštní pocit trval několik minut, sen přešel potom dále až ke hrobu uctívaného světce, kde se mi zjevila svatá Rafqa, která mě vzala za ruku, aby mě osobně dovedla ke sv. Šarbelovi.

Když jsem pak ráno čekala na poslední vyšetření, cítila jsem poprvé po pěti letech úlevu, aniž bych už uvěřila ve své uzdravení. Prohlídka potvrdila potom definitivně tento zázrak k ohromení všech lékařů, kteří prorokovali brzkou smrt! Dne 20. října 2016 jsem cestovala do Libanonu kvůli tomu, abych svoje záračné uzdravení nechala zaznamenat.“

* * *

Seznam zázraků není ovšem úplný. Člověk snadno zjistí, že ve všech těchto

Manouchak Ephrem Davidová

Cela v poustevně, v níž žil sv. Šarbel

případech, které jsou P. Luisem Matarem pečlivě zaznamenány, patří příjemci těchto nebeských milostí k různým náboženstvím. Úcta ke sv. Šarbelovi pochází buďto od samotných nemocných, nebo od někoho z jejich blízkého okolí.

Když sv. Šarbel vyslyší prosbu, zjeví se a někdy skutečně osobně vůli Pána. Mnozí, kteří byli zázrakem uzdraveni, mluví o snu nebo snění v bdělosti a všichni jeho objevení se popisují se stejnými detaily, i když ho neznali.

Ze všech bouří, které se přehnalý přes Blízký a Střední východ, bouří, které hrozily vyhlazením původu křesťanství a způsobily v pravidelných intervalech migrační vlny, zjišťujeme, že prostřednictvím nich se stal tento orientální světec známým daleko od pobřeží Středozemního moře. Je prvním maronitským světce z Libanonu, který byl v Římě svatořečen a stal se známým v celém světě. A Annaya v krásném pohorí Libanonu přijímá poutníky ze všech zemí.

Jak už bylo řečeno na začátku této reportáže z poustevny, sloužil P. Luis Matar mši svatou nad maronitským klášterem. Není možné vstoupit do světcovy malé oratoře. Zůstali jsme stát v davu lidí, kteří setrvali v usebranosti. Stáli jsme na vystupujících schodech, které ležily tisíce bosých nebo klečících poutníků, s nimiž jsme byli hluboce spojeni. Kázání bylo arabsky. „Otče, rád bych je přeložil. Můžete mi je poslat?“ prosil jsem ho. Vzal mě s úsměvem za ruku: „Tady je.“

„Bůh je Lásky; bez lásky nemůže být míru, štěstí, žádná mírnost. Když vsadíme na lásku, blížíme se k Bohu. Lásky vyžaduje respekt, toleranci, odpuštění, dialog a milosrdenství. Lásky v sobě obsahuje odvážné nesení kříže a sen o lepším životě cudnosti a svatosti. Lásky nám připo-

míná Jeho, který zemřel na kříži, našeho Pána Ježíše Krista, který spasil lidi, aby je pozvedl k Bohu Otci a pomohl jim získat spásu tím, že jim odpustil všechny jejich hříchy, aby je smířil s Bohem.

Když pozorujeme Ukřižovaného na jeho kříži, uvědomujeme si, že kříž představuje jeho trůn, že hřeby jsou jeho skvosty a trny jeho korunou. On vydal svůj život, aby vykoupil Adamovu vinu a zachránil svět. Svoji vůli a nesmírností své lásky nám ve víře dokázal, že za každým ukřižováním následuje vzkříšení.

Když se dnes podíváme na situaci současného Blízkého východu, co vidíme? Vůdce, kteří obětovali svůj národ, aby si udrželi svoje místo a svůj trůn! Kde je jejich láska ke Kristu a k Orientu? Blízký východ je Bohem opuštěný, protože se vzdálil od hodnot lásky a věnoval se

Pohled z terasy poustevny v Annayi

zlým silám války a jejím následkům: zničení, prolévání krve, devastace celých území civilizace a šíření nejrůznějších zkažeností (znásilňování, otroctví, prostituce, obchod s orgány, s drogami...).

Co očekáváme od Blízkého východu jiného, než že se navrátí k Božimu světlu, které nejenom že lásku šíří, ale také ji žije! Zlo končí v sebezničení. Lásky je jedinou alternativou, která vede k Bohu, vždyť Bůh je Lásky.“

Z Maria heute 5/2018 přeložil -mp

UPOZORNĚNÍ:

Další pokračování (39) textu z knihy **Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane** od Saveria Gaety uveřejníme nejdříve až v 3. čísle Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce

Ježíšův křest a náš vlastní křest

Tihamér Tóth vzpomíná v jednom kázání na svého přítele, který se ospravedlňoval, že nemůže přijít na jisté setkání, protože je to výroční den jeho křtu. Vždy v tento den přistupuje ke svátostem, aby poděkoval Bohu za milost svého křtu. Také nyní to chce udělat, proto nemůže přijít na setkání. Jeden náš otec z Kanady vzpomíná na starého řeholního bratra, jenž pravidelně každý pátek po obědě od třetí do čtvrté hodiny klečí před svatostánkem. Na otázku, proč to tak pravidelně dělá, odpověděl: „V pátek mezi třetí a čtvrtou hodinou jsem byl pokřtěn, a proto v tuto hodinu děkuji Bohu za milost, které se mi dosta-

lo svatým křtem.“ Tito lidé si takto vážili svátosti svého křtu.

A co my? Každý rok si připomínáme své narozeniny, narozeniny svých rodičů, svých dětí. Připomínáme si den, kdy jsme se zrodili pro krátký pozemský život. Rodiče nikdy nezapomenou na den narození svých dětí. Oproti tomu mnozí rodiče zapominají na den svatého křtu svých dětí. Mnozí si ani nepamatují, kdy jejich dítě bylo pokřtěno. A přece je to den, kdy jejich dítě bylo zrozeno pro věčný život. Proč je tomu tak? Nepochybně proto, že mnozí rodiče vidí ve křtu svého dítěte jen jakousi formalitu, již je třeba splnit vzhledem k tradici, či dokonce s ohledem na

okolí, které by je odsoudilo, kdyby dítě nedali pokřtít. Při takovém pohledu na křest je samozřejmé, že nejdůležitější jsou dary a hostina. Hostina je často až tak důležitá, že vlastní otec schází u křtu svého dítěte, protože je zaujat hostinou a hosty.

Svatý Ludvík, král Francie, si více vážil malé kapličky v Poisy, kde byl pokřtěn, než velkého remešského dómu, v kterém byl korunován za francouzského krále. Říkával: „V Poisy jsem se stal dědicem nebeského království, které je věčné. V Reměši jsem byl korunován pouze za krále Francie, a toto království mi smrt vezme.“

Abychom si lépe uvědomili důležitost svého vlastního křtu, porovnejme si tři křty. První křest, který uděloval svatý Jan Křtitel, druhý, jež přijal Ježíš, a třetí, který jsme přijali my.

Nejprve křest, který uděloval svatý Jan Křtitel. Sám Jan o něm řekl, že on křtí pouze vodou. Jeho křest měl pouze symbolický význam. Ti, které křtil, vstoupili do řeky a on na ně vyléval vodu, jež jim stékala po těle. Tak, jako stékající voda omývala nečistotu jejich těla, tak litoští chtěli omýt svoji duši od nečistoty hříchů, aby takto vnitřně očistění se připravili na příchod Božího království.

Křest Ježíšův se na první pohled velmi podobal křtu ostatních kajcníků, které Jan křtil. Ve skutečnosti byl zcela jiný. Vždyť Ježíš je nejnevinější. Jeho nevinost zasáhla i Jana Křtitele, proto se bránil a nechtěl ho pokřtít. Ale Ježíš ho přesvědčil, že musí splnit všechno, co Otec určil. Tedy Ježíš svým křtem plní vůli svého nebeského Otce. Vůli jeho Otce bylo, aby nevinný Boží Beránek vzal na sebe všechny hříchy světa a stal se smírnou obětí. Ježíš ochotně bere tuto tíži na sebe a vstupuje do řeky Jordánu jako kajcník, a to ne pro své hříchy, ale pro hříchy celého světa. Jan ho pokřtil, a jen co Ježíš vystoupil z vody na břeh, otevřelo se nebe a Otec potvrzuje, že tuto Synovu oběť přijímá. Z nebe se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení.“

Náš křest. Byli jsme pokřtěni křtem, který ustanovil Ježíš jako svátost. Jan Křtitel řekl o Ježíši: „On vás bude křtít v Duchu Svatém a v ohni.“ (Mt 3,11) Timto Ježíšovým křtem jsme byli pokřtěni a tento

Guido Reni (1575–1642): Křest Páně

Bundestag zavádí do matriky „odlišné“ pohlaví

náš křest zasáhl naše nitro a zničil v nás všechno, co bylo hříchem. Vtiskl nám do duše nesmazatelné znamení Božích dětí. Toto znamení z nás už nikdo nikdy nevymaže. Ono vždy bude prozrazovat, že sám nebeský Otec nad námi vyřkl neodvolatelná slova: „Toto je můj syn, má dcera, moje dítě!“ Pokud my, kteří jsme byli pokřtěni, jsme dětmi Božími, pak jsme bratry a sestrami Ježíše Krista a spoludědici nebeského království. Z toho vyplývá, že se musíme snažit, abychom mu byli podobní. Z našeho křtu rovněž vyplývá velký závazek, že máme mít účast na vykupitelském díle Kristově. Nestačí, že jsme byli vykoupeni, ale máme pracovat také na vykoupení jiných. To se může stát jen tehdy, když své křestní sliby naplňujeme svým každodenním životem. Ježíš je největší Učitel, Velekněz a Pastýř a my máme mít účast na jeho úřadě učitelském, kněžském a pastýřském. Je naší povinností, abychom byli učiteli. Máme jiné učit příkladem svého dobrého křesťanského života. Dělník, úředník, mistr mají být učiteli na svém pracovišti. Učitel, žák, student musí učit své žáky a spolužáky. Snoubenec má být učitelem pro svoji snoubenku a snoubenka má učit svého snoubence; manžel svoji manželku a manželka svého manžela. Rodiče musí učit své děti. Tedy každý pokřtěný je povinen učit to, co nás učil Ježíš, a tak jak nás stále učí. To je povinnost nejen naší lásky k bližním, ale i našeho křtu. Kristus si nás našel a my mu máme pomáhat hledat a najít jiné, neboť Bůh nás všechny stvořil pro sebe. Krista můžeme dávat svým bratrům ani ne tak slovy, jako spíše životem spojeným s Kristem. Podarí se nám to jen tehdy, když mu uděláme místo a necháme ho nejprve růst ve svém vlastním srdci. Život křesťana má vždy být tak čistý, průzračný a opravdový, aby zjevoval Ježíše každým svým úkonem – jen tehdy může splnit svůj úkol učitele.

Máme také povinnost mít účast na Kristově kněžství. Křtem jsme byli všichni vysvěceni na kněze, to je ono všeobecné kněžství, které nás činí prostředníky mezi Bohem a světem. Svoji účastí na svaté Boží službě, která je zpřítomněním Kristovy oběti, a svátostmi, které přijímáme, máme zprostředkovat milosti a požehnání Boží celé lidské rodině. Rovněž svoje modlitby bychom měli konat v duchu zodpovědnosti za své bratry a sestry. Proto i pokání má

Německý spolkový sněm v závěru minulého týdne většinou schválil vládní návrh, podněcený výnosem Ústavního soudu z roku 2017, který takzvaně intersexuálním osobám přiznává právo, aby se neztotožňovaly s mužským, ani ženským pohlavím.

Na jejich občanských průkazech se tak v kolonce „pohlaví“ objeví výraz „divers“ na označení jejich jinakosti. Zákon, o kterém informují německé sdělovací prostředky, „tak umožní lidem, kteří se neshodují s typickou definicí mužství nebo ženství, aby se mohli do matriky zapsat „pozitivně“, zatímco doposud existovaly v případě zápisu pohlaví do úředních dokladů tři možnosti: mužské, ženské a „bez udání“.

Podle německých médií žije ve světě nejméně 30 milionů takzvaně intersexuálních osob, přičemž v Německu je jich zhruba 80 000. V roce 2013 jedna z nich požádala o uznání své „jinakosti“, a to za podpory sdružení „Dritte Option“, tedy „Třetí opce“. Nový zákon již v Německu vyvolal četné polemiky, protože mnozí jeho podporovatelé tvrdí, že skutečná rovnost nastane pouze tehdy, až bude třetí pohlaví otevřené všem bez diskriminace. Německo je první evropskou zemí, která vydává zákony v této oblasti, dosud přítomné pouze v australské, novozélandské, indické a nepálské legislativě.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,

17. 12. 2018

me konat nejen za sebe, ale také za jiné. K tomu nás vyzývá i Panna Maria, neboť jde o záchranu celého lidstva.

Pokřtěni mají mít rovněž účast na pastýřském úřadě Kristově. Ježíš byl takovým pastýřem, že zanechal devadesát devět ovcí na poušti a šel hledat jednu ztracenou ovečku. Dokonce za své ovce položil i svůj život. Podobně i nám musí záležet na každé duši. Nesmíme být spokojeni s tím, že patříme do Kristova ovčince, ale musíme se snažit o to, aby se do této ohrady dostali také ti, kteří tam ještě nejsou. Právě tím si zajišťujeme milost setrvání u Krista. Naše lhostejnost vůči jiným by nás mohla velmi lehce odvést od Krista.

Svatým křtem jsme dostali velká práva Božích dětí, ale křtem jsme na sebe vzali i velkou povinnost zapojovat se do vykupitelského díla Ježíše Krista, do díla spásy našich bratrů a sester.

Bretonský básník Botrel byl předvolán k soudu, kde měl odpřisáhnout důležitou věc. V té době ve volnomyšlenkářské Francii už ani v soudních síních nebyly kříže. Básník se rozhlížel, na koho by měl vlastně přísahat. Byl si vědom toho, že jeho přísaha bude mít jen tenkrát skutečnou hodnotu, když bude dána Bohu anebo když ji odpřisáhne na kříž. Rozmýšlel a napadlo ho toto: Položil prsty své pravé ruky na svoji hrud' a odpřisáhl na Boha, kterého nosil ve svém srdci.

Všichni, kdo jsme byli pokřtěni, stali jsme se chrámem Ducha Svatého, Boží Duch přebývá v nás. Takto čteme u Jana:

„Juda – ne ten Iškariotský – mu říká: »Pane, a co se stalo, že se hodláš zjevit nám, a ne světu?« Ježíš mu odpověděl: »Miluje-li mě někdo, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a uděláme si u něho příbytek.«“ (Jan 14,22–23) Tedy svým křtem jsme se stali příbytkem Nejsvětější Trojice, máme účast na jejím životě, na její lásce. Křtem jsme dostali to, co jako lidé bychom sami nikdy nemohli získat. Dostali jsme to zadarmo, proto náš křest je darem, který nás povyšuje do roviny nadpřirozena skrze milost posvěcující. Tento dar milosti posvěcující nás činí blízkými a milými Bohu. O tento dar nás nikdo nemůže okrást, jen těžký hřích. Proto z našeho křtu nám vyplývá další povinnost, chránit se hříchu, zejména těžkého. Svátý Pavel nám to zdůrazňuje, když píše: „A také vy se považujte za mrtvé hříchu, ale žijící Bohu v Kristu Ježíši.“ (Řím 6,11) Abychom to dokázali, musíme se v Krista obléci, to znamená osvojit si Kristovo smýšlení. Kristu byl přece hřích cizí, proto hřích i nám má být čímisi úplně cizím. Hříchu se musíme chránit za každou cenu. A pokud přece zhřešíme, musíme se hříchu co nejdříve zbavit lítostí a svátostí smíření.

Kéž nám Panna Maria pomáhá plnit závazky našeho křtu, protože od jejich plnění závisí naše spása.

Z Ludová čítanka na nedele a sviatky
(Pravidelná príloha časopisu
Misionár) 1/2006 preložil a upravil -dd-

Matka Boží nemůže nebýt Neposkvrněná a Nanebevzatá

Démon opěvuje Neposkvrněné početí

V roce 1823 se dva otcové dominikáni v jednom jihoitalském městě účastnili exorcismu jedenáctiletého chlapce, analfabeta. Tehdy, před rokem 1854, kdy bl. papež Pius IX. vyhlásil dogma o Neposkvrněném početí Panny Marie, se hodně diskutovalo o tomto tajemství víry. Proto otcové dominikáni ve jménu Pána Ježíše Krista přikázali démonovi, aby dokázal, že Panna Maria byla neposkvrněná, a aby tak učinil prostřednictvím sonetu, tj. ve 14 jedenáctislabičných verších, rýmovaných a rozdělených na dvakrát čtyři a dvakrát tři verše.⁽¹⁾ Toto jsou pak slova, která vyšla z úst negramotného chlapce:

„Já jsem skutečná Matka Boha, který je Synem, a jsem mu Dcerou, i když jsem jeho Matka, *ab aeterno* (od věčnosti) se on narodil a je můj Syn. V čase jsem se já narodila, a přece jsem mu Matkou.

On je můj Stvořitel a je můj Syn, já jsem jeho stvoření a jsem mu Matkou. Bylo božským divem, že byl mým Synem věčný Bůh a měl mě za Matku.

Bytí je téměř společné mezi Matkou a Synem, protože bytí od Syna měla Matka a bytí od Matky měl také Syn.

Nuže, když bytí od Syna měla Matka, buď je třeba povědět, že byl poskvrněný Syn, nebo že bez poskvrny byla Matka.“⁽²⁾

Zhruba o třicet let později, v roce vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí, tedy v roce 1854, byl tento text předložen bl. papeži Piu IX. Když papež uslyšel tyto verše, tak krásné a teologicky přesné, jeho tvář se rozzářila a hluboce dojat se najednou rozplakal.⁽³⁾

Mariino božské mateřství

Tyto verše nejprve opěvují Mariino božské mateřství a činí tak nanejvýš vhodně, protože to, že Maria je Matka Boží, je základem všech jejích výsad, tedy i jejího Neposkvrněného početí: Maria je počata bez poskvrny prvotního hříchu, protože je Matka Boží.

který je od věčnosti – který je věčný –, měl za Matku tu, která se zrodila v čase.

„Lidský dech proniká prvním Hybatelem“

Velký francouzský básník Paul Claudel to ve svém hymnu na Nejsvětější Srdce vyjádřil podobně. Tentokrát nemáme před sebou text, jehož vznik by byl tak mimořádně nadpřirozený, nýbrž slova geniálního básníka, i když jistě inspirovaná Boží milostí:

„Dítě, které je před časem, přijímá čas v srdci své matky, Lidský dech proniká prvním Hybatelem.“⁽⁴⁾

Ti, kdo jsou filosoficky vzděláni, dobře vědí, co to znamená výraz „první Hybátel“: už antický filosof Aristoteles jím označil Boha. Tedy tento první nehybný Hybátel všeho; ten, který vše uvádí do pohybu, ale sám se nepohybuje – Bůh sám –, nyní jako člověk přijímá v srdci Panny Marie čas a proniká ho lidský dech.

Žena žen na počátku a konci Písma svatého

To, že Maria je Matka Boží, je důvodem, jak jsme si říkali, všech jejích výsad:

je důvodem jejího Neposkvrněného početí, ale také jejího Nanebevzetí. Je důvodem nejenom podivuhodného počátku jejího pozemského života, ale také neméně podivuhodného konce tohoto jejího pozemského života: toho, že nemusela jako ostatní lidé čekat až na konec světa na vzkříšení svého těla, aby byla, jak vyhlásil ctihodný papež Pius XII. v roce 1950 jako článek víry, „na konci svého pozemského života (...) vzata s tělem i duší do nebeské slávy.“

V této souvislosti můžeme říci, že Písmo svaté začíná i končí odkazem na ženu, na Ženu žen: Tak ve třetí kapitole I. knihy Mojžišovy (v. 15) se uvádí Hospodinova slova adresovaná hadu-ďáblovi po prvotním hříchu: „Nepřátelství ustanovuji mezi tebou a ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti rozdrtí hlavu, zatímco ty budeš šlapat po jeho patě.“ Obraz ženy, která svou nohou drtí hlavu hada, odkazuje na Mariino Neposkvrněné početí: na Marii, která se má stát Matkou Boží.

Písmo svaté na svém konci, v Apokalypse, hovoří opět o ženě, o téže ženě: o „ženě oděné slovem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy“ (Zj 12,1). Je to Maria v tajemství svého nanebevzetí a nebeského oslavení: ta, která se v plnosti časů stala Boží Matkou a nyní své božské mateřství završila. To slunce, do něhož je oděna, není něčím vnějším, ale je to zář, která vychází z jejího nitra.

Mariina účast na Kristově vzkříšení a nanebevstoupení

Platí-li, že Maria je Neposkvrněná a Nanebevzatá, protože je Matkou Boží, můžeme také parafrázovat verše, které jsme citovali na počátku: „buď je třeba povědět, že nebyl vzkříšen Syn, nebo že vzkříšena byla Matka“. Svatý Pavel píše do Korintu: „Kristus vstal z mrtvých jako první z těch, kteří zahynuli.“ (1 Kor 15,20) Maria jako ta, která byla podle učení církevních Otců co nejtěsněji spojena s Kristem ve vítězném zápase proti pekelnému nepříteli, a byla tak velkodušnou spolupracovnicí svého božského Syna na jeho vykupitelském díle, nemohla nemít také účast na tomto prvenství Ježíše Krista ve vzkříšení z mrtvých: nemohla nebyť spolu s Kristem tou, která jako první vstala z mrtvých.

Proč miluji tě, ó Maria!

Sv. Terezie z Lisieux

Hle, nebeský posel nabídku ti skýtá,
by ses Matkou stala vždy věčného Pána,
vidím, že tvá duše víc panenství vítá,
jemuž před mateřstvím přednost tebou dána,
Panno bez poskvrny! Chápu, že tvá duše
milejší jest Pánu než nebeské sidlo.
V ní dlí Spásce světa, sladký Ježíš, tuše,
bezměrně že lásky v duši tě jest zřídlo.

Láskou planu k tobě, malou zvouc tě pannou
Boha, jehož mocně tvá pokora jala.
Pokora tvá Pánu libou byla manou,
pokorou jsi paní všemocnou se stala.
Svatý Duch zastínil tebe lásky mocí,
Otcí rovný Syn se vtělil ve tvém těle.
Mnoho bratří hříšných vytrh z hříchů noci:
Prvorozeným tvým zvat jej mohu směle.

Matičko, ty víš, že vzdor své nehodnosti
jak ty svého Boha v hloubi srdce chovám,
nechvěji se však, ač žádné nemám ctnosti.
Tvojm dítětem jsem – tu čest jak poklad schovám.
Tvým jsem navždy dítětem, ó Královno milá.
Nemohu tvých ctností svými v lásce zvatí?
Když v mé přijde srdce Hostie ta bílá,
nemíni tvůj Syn, že u tebe jest, Máti?

*(Z knihy Celá krásná - Pocta evropské poezie Matce Boží.
Překlad básně Anděla Janoušková. Uspořádal Josef Hrdlička.
Vydala Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2004.)*

Opět sv. Pavel, tentokrát ve svém listě Efesanům, opěvuje moc Boha, která se projevila, „když Krista vzkřísil z mrtvých a posadil ho po své pravici v nebi“ (1,20). Můžeme tudíž říci, že Maria byla tak spojena s Kristem, že měla mimořádnou účast nejen na jeho vzkříšení, ale svým nanebevzetím také na jeho nanebevstoupení. A můžeme doplnit parafrázi citovaných veršů: „Buď je třeba povědět, že nebyl vzkříšen a vzat na nebesa Syn, nebo že byla vzkříšena a vzata na nebesa Matka.“

Maria přivádí ke Kristu

Je-li Maria tak úzce spojena s Kristem jako jeho Matka, jako Neposkvrněná, jako ta, která se zcela zvláštním způsobem podílela na jeho vzkříšení a nanebevstoupení, vyplývá z věci samé, že je také tou, která nás přivádí ke Kristu, upevňuje naše přátelství s Kristem a vede nás do Kristovy slávy v nebi. Jak říkával sv. Ludvík Maria

Grignion z Montfortu, Maria je „snadná, krátká, dokonalá a jistá cesta“⁽⁵⁾ ke Kristu. A svou vpravdě prorockou knihu *O pravé mariánské účtě* začíná slovy: „Skrze Panu Marii přišel Kristus na svět a skrze Ni také má ve světě kralovat.“⁽⁶⁾

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Francesco Bamonte: *La Vergine Maria e il diavolo negli esorcismi*. Milano: Paoline, 2010, s. 37–38 (sloven. vyd.: *Boj Panny Márie a diabla počas exorcizmov*. [Košice:] Zachej.sk, 2016, s. 40).

⁽²⁾ *Tamtéž*, s. 39 (sloven. vyd.: s. 41).

⁽³⁾ Srov. *tamtéž*, s. 38–39 (sloven. vyd.: s. 41–42).

⁽⁴⁾ In: Paul Claudel: *Œuvre poétique*. Paris: Gallimard, 2002 (Bibliothèque de la Pléiade, 125), s. 404:

„L'enfant qui est avant le temps prend le temps au cœur de sa mère. La respiration humaine pénètre le premier moteur.“

⁽⁵⁾ *O pravé mariánské účtě*. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 1999, č. 152: s. 108.

⁽⁶⁾ *Tamtéž*, č. 1: s. 9.

Naděje naše, buď zdráva!

Maria je nadějí všech

Moderní bludaři nemohou snést, když zdravíme a vzýváme Pannu Marii jako svoji naději: Naděje naše, buď zdráva! Říkají, že jen Bůh je naší nadějí a že Hospodin zlořečí všem, kteří skládají důvěru v lidského tvora: „Kletý člověk, který spoléhá na člověka.“ (Jer 17,5) Usuzují takto: Maria je tvor. Jak tedy může být tvor naší nadějí? To tvrdí bludaři. Přesto však církev svatá ukládá všem duchovním a všem řeholníkům, aby každý den pozvedali svůj hlas a vzývali Marii za všechny věřící sladkými slovy: Naděje naše, naděje všech, buď zdráva!

„Dvojím způsobem můžete v někoho doufat,“ říká Andělský učitel, sv. Tomáš⁽¹⁾, „buď jako v hlavní příčinu pomoci, anebo jako v prostředníka.“ Kdo očekává nějakou milost od krále, očekává ji od něho jako od pána; od králova ministra nebo důvěrníka ji však čeká jako od prostředníka. V tomto případě přichází milost na prvním místě od krále, ale prostřednictvím jeho důvěrníka. Proto kdo se uchází o milost, může oprávněně tohoto prostředníka nazývat svou nadějí. Nebeský Král, který je nekonečná dobrota, nás touží svrchovaně obohatit milostmi; protože je k tomu třeba z naší strany důvěry, dal nám pro zvýšení této důvěry za Matku a Orodovnici svou vlastní Matku. Jejím rukám svěřil všechnu moc, aby nám mohla pomáhat. Proto chce, abychom v ni skládali naději ve svou spásu a v obdržení každého potřebného dobra. Kdo skládají svoji naději jen ve tvory bez ohledu na Boha, počínají si jako hříšníci, kteří se pro získání přátelství a přízně člověka nestydí urážet Boha. Ti jsou ovšem zlořečeni od Boha, jak říká Jeremiáš. Kdo ale doufají v Marii jako v Matku Boží, která má moc jim vyprosit milosti a život věčný, ti jsou Bohem požehnáni a působí radost jeho srdci. Vždyť Bůh si přeje, aby takto byla ctěna vznešená bytost, která ho milovala a ctěla na světě více než všichni lidé a andělé dohromady.

„Proto oprávněně nazýváme Pannu Marii svou Nadějí, neboť očekáváme na její přímluvu to, co bychom neobdrželi pouhými modlitbami,“ jak poznamenává sv. Robert Bellarmin⁽²⁾. „Prosíme ji,“ pra-

vi Suarez⁽³⁾, „aby důstojností Prostřednice nahradila naši chudobu. Kdo prosí svatou Pannu s touto důvěrou,“ dodává učenec, „neprojevuje nedůvěru v Boha, nýbrž bázeň pro svou vlastní nehodnost.“

Právem tedy církev svatá vztahuje na Marii Sirachovcova slova: „Jsem matka... svatě naděje...“ (Sir 24,18) Je Matkou, která stále vzbuzuje nikoli marnou naději v bídné a pomíjející statky tohoto světa, ale svatou nadějí v nesmírné a věčné statky života ve slávě nebes. „Buď pozdravena, Naděje mé duše,“ obrací se k Matce Boží sv. Efrém⁽⁴⁾, „buď pozdravena, jistá Spáso křesťanů, buď pozdravena, Pomocnice hříšníků, buď pozdravena, Obrano věřících a Spáso světa.“ Také sv. Josef Hymnograf⁽⁵⁾ praví, že po Bohu nemáme jinou naději než Marii, a proto ji nazývá „po Bohu jedinou naší nadějí“. A sv. Efrém⁽⁶⁾ uvažuje o prozřetelnosti Boží v přítomném řádu a říká, že Bůh ustanovil, aby všichni, kdo se spasí, byli spaseni skrze Marii, jak učí sv. Bernard a jak důkladněji později dokážu, a oslovuje ji takto: „Má Paní, neustále nás chraň a skrývej pod pláštěm své ochrany, protože po Bohu nemáme jinou naději kromě tebe.“

Totéž vyslovuje sv. Tomáš z Villanovy⁽⁷⁾, který ji nazývá „jediným našim Útočištěm, Pomocí a Azylem“.

Důvod pro to udává, jak se zdá, sv. Bernard⁽⁸⁾ slovy: „Pohled, člověče, na Boží plán, plán, jak by nám mohl hojněji udělovat své milosrdenství. Protože chtěl vykoupit lidské pokolení, složil celou výkupnou cenu do Mariiných rukou, aby z ní rozdávala podle libosti.“

Bůh nařídil Mojžíšovi, aby zhotovil z nečistšího zlata slitovnici, řekl mu, že s ním chce odtud v budoucnu mluvit. „Pak uděláš z čistého zlata příkrov dva a půl lokte dlouhý a jeden a půl lokte široký. Tam se budu s tebou setkávat ... budu s tebou mluvit o všem, co ti přikážu pro Izraelity.“ (Ex 25,17-22) Podle Paciucheliho⁽⁹⁾ je touto slitovnicí Maria: „Odtud mluvívá Bůh s lidmi, odtud jim rozdáva odpuštění, milosti a dary.“ A proto říká sv. Irenej⁽¹⁰⁾, že Věčné Slovo poslalo před svým vtělením v Mariině lůně archanděla k vyžádání jejího souhlasu, protože chtělo, aby se tajemství vtělení dostalo světu skrze Marii. Proto také říká opat Raymond⁽¹¹⁾: „Každé dobro, každá pomoc, každá milost, které lidé od Boha obdrželi a ještě obdrží až do konce světa, jim byly a vždy budou udíleny na přímluvu Panny Marie a Mariiným prostřednictvím.“ Plným právem tedy volá zbožný Blossius⁽¹²⁾: „Ó Maria, tak laskavá a uznalá ke všem, kdo tě milují, kdo by byl tak pošestilý a nešťastný, že by tě nemiloval? Ty osvěcuješ v pochybnosti a zmatku mysl těch, kdo se k tobě v zármutku utíkají, těšíš ty, kdo se ti svěřují v nebezpečích, pomáháš těm, kdo tě volají. Po svém jednorozeném Synu jsi jistou spásou svých věrných služebníků. Buď pozdravena, Naděje zoufajících, buď pozdravena, Pomocnice opuštěných! Ó Maria, ty jsi všemohoucí, protože tvůj Syn tě chce uctít okamžitým splněním všeho toho, co si přeješ.“

Sv. Germanos⁽¹³⁾ vyznává, že Maria je zdrojem každého dobra, které máme, a osvobozením od každého zla, a takto ji vzývá: „Ó má Paní! Tys jediná útěcha, Bohem mi daná! Vůdkyně mé cesty, posila mých slabých sil, poklad v mé žebrotě (lék na mé rány, úleva v mých bolestech), uvolnění mých okovů, naděje mé spásy. Vyslyš, prosím, moje modlitby, ustrň se nad mými vzdechy, moje Královno, Útočiště, Živote, Pomoci, Naděje a má Sílo!“

KNIHOVNIČKA

*Lze zakoupit v prodejnách MCM
či objednat u zásilkové služby -
kontakt na poslední straně Světa.*

*Brož., A5, I. díl - 216 stran,
II. díl - 264 stran, 470 Kč.
Cena je za komplet I. a II. dílu,
samostatně neprodejně.*

Oprávněně tedy sv. Antonín⁽¹⁴⁾ vzta-
huje na Marii slova knihy Moudrosti:
„Všecko dobré mi přišlo spolu s ní, jejím
prostřednictvím nezměrně bohatství.“
(Mdr 7,11) Protože je Maria Matkou
a rozdatelkou všeho dobra, může říci
každý, zvláště však ctitel této Královny,
že s mariánskou úctou obdržel všechno
dobré. Proto také říkával Celleský opat⁽¹⁵⁾
prostě a bez omezení: „Kdo najde Marii,
najde všechno dobré, najde všechny mi-
losti, všechny ctnosti, protože ona mu
svou mocnou přimluvou získá vše, aby byl
opravdu bohatý milostí Boží.“ Upozorňu-
je nás, že má všechny poklady Boží, tj. po-
klady Božího milosrdenství, aby je rozdá-
vala svým ctitelům: „Bohatství a čest jsou
u mne, ustavičný dostatek a spravedlnost.
Chodím stezkou spravedlnosti a pěšinami
práva, abych dala dědictví těm, kdo mě
milují.“ (Př 8,18–21) Proto říká Konrád
Saský⁽¹⁶⁾, že máme všichni prosebně po-
hlížet na Mariiny ruce, abychom od ní
dostali žádané dobro.

Ó, kolik domýšlivců našlo s mariánskou
úctou pokoru! Kolik zuřivců tichost! Kolik
slepců světlo! Kolik zoufalců naději! Kolik
napolo zavržených spásu! To právě Maria
předpověděla, když v Alžbětíně domě za-
pěla vznešený chvalozpěv: „Od této chvíle
budou mě blahoslavít všechna pokolení.“
(Lk 1,48) Sv. Bernard⁽¹⁷⁾ opakuje tato slo-
va a vyznává: „Od této chvíle tě budou bla-
hoslavít všichni národové, protože jsi zro-
dila všem národům život a slávu, protože
v tobě nalézají hříšníci odpuštění a spra-
vedliví setrvání v milosti Boží.“ Proto ří-
ká zbožný Landsberger⁽¹⁸⁾ o Pánu, že mlu-
ví ke světu takto: „Lidé, ubohé Adamovy
děti, když žijete uprostřed tolika nepřá-
tel a tolika běd, snažte se ctít s mimořá-
dnou vroucností svou Matku. Vždyť jsem
dal světu Marii za vzor, abyste se od ní na-
učili žít, a za útočiště, abyste se k ní ob-
raceli ve vašich útrapách. Tuto svou Dce-
ru jsem stvořil tak, že se jí nikdo nemůže
bát nebo ostýchat, když k ní chce jít. Dal
jsem jí srdce tak dobrotivé a soucitné, že
nemůže pohrdnout nikým, kdo se k ní utí-
ká, že svou milost neodepře nikomu, kdo
o ni žádá. Všem nabízí plášť svého mi-
losrdenství a nedopustí, aby někdo odešel
od jejích nohou bez útěchy.“ – Chvalme
tedy neustále a velebme nesmírnou Boží
dobrotu, že nám dala tuto vznešenou Mat-
ku a tak něžnou a laskavou Orodovnici.

Ó Bože, jak něžné city choval k na-
šemu nejlaskavějšímu Vykupiteli Ježíši
a naší nejlaskavější Orodovnici Marii lás-
kou zanicený sv. Bonaventura⁽¹⁹⁾: „I kdy-
by mne Pán zavrhl,“ volá, „vím, že ne-
může odepřít lásku tomu, kdo ho miluje
a kdo ho upřímně hledá. Obejmu ho ce-
lým srdcem a nespustím se ho, dokud mi
nepožehná. Beze mne se nemůže hnout.
Nebudu-li moci dělat nic jiného, skryji se
aspoň v jeho ranách, tam zůstanu a ne-
najde mne nikde mimo sebe. A kdyby
mě zahnal můj Vykupitel od svých no-
hou pro mé hříchy, vrhnu se k nohám je-
ho Matky Marie a nehnu se odtud, do-
kud mi nezjedná odpuštění. Vždyť tato
Matka milosrdenství nedovede, jako ni-
kdy nedovedla, odepřít soucit lidské bídě
a nevyslyšet ubožáky, kteří se k ní utíka-
jí o pomoc. Proto když ne z povinnosti,
tedy aspoň ze soucitu přiměje svého Sy-
na k tomu, aby mi odpustil.“

„Pohled' tedy na nás,“ končím s Euthy-
miem⁽²⁰⁾, „pohled' na nás svýma milosrd-
nýmýma očima, nejsoucítější Matko! Vždyť
jsme tvými služebníky a v tebe jsme vlo-
žili všechnu svoji naději.“⁽²¹⁾

MODLITBA

Ó Matko svaté lásky, naše útočiště
a naděje! Víš přece, že tvému Synu Ježíši
Kristu nestačilo být naším stálým přimluc-
cem u Věčného Otce a že chtěl, aby ses
i ty nás u něho zastávala a vyprošovala
nám Boží milosrdenství. Ustanovil, aby
tvé modlitby byly podporou naší spásy,
a dal jim takovou moc, že všeho dosáh-
nou. Na tebe se tedy, Naděje ubohých,
obracím já, bidný hříšník. Doufám, Pa-
ní, že pro zásluhy Ježíše Krista a na tvou
přimluvu dosáhnu spasení. Tak doufám
a má důvěra je tak pevná, že kdyby byla
spása v mých rukou, složil bych ji přesto
do tvých rukou, neboť důvěřuji v tvé mi-
losrdenství a v tvou ochranu více než ve
všechny své dobré skutky.

Matko a má Naděje, neopouštěj mě,
jak bych si zasloužil! Pohled' na moji
bídu a ustrň se nade mnou! Pomoz mi
a zachraň mne. Vyznávám, že jsem svý-
mi hříchy přechasto zavřel cestu dobrým
vnuknutím a pomoci, které jsi mi vyprosi-
la na Pánu. Ale tvá dobrota k ubožákům
a tvá moc u Boha převyšují množství a zlo-
bu všech mých poklesků. Nebesa i země
vědí, že určitě nezahyne, koho ty chráníš.

Ať si tedy všichni na mne zapomenou, jen
ty na mne nezapomeň, Matko Boha vše-
mohoucího. Řekni Bohu, že jsem tvým
služebníkem, řekni mu, že mě bereš pod
ochranu, a budu spasen. Ó Maria, v te-
be doufám, v této naději žiji, s ní si přeji
a doufám zemřít, přičemž budu stále vo-
lat: Ježíš je má jediná naděje a po Ježíši
Panna Maria! Amen.

*Z knihy Sv. Alfons Maria de Liguori:
Vznešenosti Panny Marie, I. díl. Překlad
Dr. Stanislav Špůrek CSsR. Matice
cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2009.
V MCM vydání první, str. 77–83.
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

- (1) Summa Theologiae II-II, q. 25, a. 1 ad 3.
- (2) Controvers., t. II., De Eccl. triumph., l. 1, De beatitud. Sanctorum, Praef.
- (3) De Incarn., p. 2, disp. 23, sect. 2 et 3. Sv. Alfons připsuje výrok sv. Anselmovi.
- (4) Sermo de SS. Dei Genitricis Virginis laudi-
bus.
- (5) Mariale ex Can. in S. Basileum mart. PG 105,
1110. V originálu je jmenován sv. Basil.
- (6) Sermo de SS. Dei Genitricis Virginis laudi-
bus.
- (7) In festo Nativ. B. V. M., conc. 3, n. 6.
- (8) Sermo de aquaeductu, n. 6, 7. PL 183, 440,
441.
- (9) Excitat. dormit. animae, Exc. 20, n. 11.
- (10) Contra haer., l. 3, c. 22, n. 4. PG 7, 958. 959.
Srov. PG 7, 1175, 1176.
- (11) Contemplat. de B. Virg., Proem.
- (12) Paradisus animae fidelis, p. 2: Piarum prae-
clarum cimeliarchion IV, endol. 1.
- (13) Or. 4 in Praesent. SS. Deiparae 2. PG 98,
318, 319.
- (14) Summa Theologiae, p. 4, tit. 15, cap. 20, § 12.
- (15) Contempl. de B. virg., Proem.
- (16) Speculum B. M. V., lect. 3.
- (17) In festo Pentec., s. 2, n. 4. PL 183, 328.
- (18) Alloquia Jesu Christi ad animam, l. 1, p. 3,
can. 12.
- (19) Stimulus amoris, p. 3, c. 13. Mezi spisy
sv. Bonaventury.
- (20) Sermo de zona SS. Deiparae, n. 15. PG 131,
1249.
- (21) Auriemma, Affetti scambievoli II, Bologna
1681, vypráví o šlechtici, který si zřídil ve
svém domě kapli a v noci se do ní chodil
modlit k Matce Boží. Znepokojené manžel-
ce, předpokládající zálety, řekl prostě, že od-
chází za Paní z celého světa lásky nejhodněj-
ší. Nešťastná choť si podřezala žíly. Zděšený
manžel, když se stal svědkem tohoto neště-
stí, šel hned prosit o pomoc Pannu Marii a ta
vrátila jeho manželce opět život.

Pondělí 14. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (11. díl): Františkem Soukupem
7:15 V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava
7:30 Buon giorno s Františkem **8:25** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **9:00** Živě s Noe [P] **9:05** Česká věda
9:20 Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) I.
9:50 Outdoor Films s Milanem Daňkem (36. díl): Natáčení v opravdové divočině **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 Iva Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake
13:30 Manželství – jeden z pohledů na přirozenou rodinu **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Kinematograf múz (4. díl): DUCHOVNOST **15:45** První křesťané: Byzanc: nový Řím **16:20** V souvislostech **16:45** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivě Pepině II. **18:45** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **18:55** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karviné. **19:15** Vzdělanost – Otec Miroslav **19:30** Terra Santa News: 9. 1. 2019 **20:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (1. díl): Úžas a zděšení: Zjevení Boha, který se stal člověkem **20:50** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): s P. Ladislavem Heryánem SDB **21:05** Terra Santa News: 9. 1. 2019 **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Gabriela Vlková – Job – sázka na člověka **23:15** Mezi pražci (74. díl): Leden 2019 **0:05** Kulatý stůl: Manželství v 21. století? **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 15. 1. 2019

6:05 V souvislostech **6:25** Zámek Židlochovice – zahrada času **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Víra do kapsy: O Marii trochu jinak **9:25** Exit 316 MISE: Malé velké finále **9:45** Muzikanti, hrajte **10:20** Noční univerzita: Gabriela Vlková – Job – sázka na člověka **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava **13:05** Údolí růží **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Kinematograf múz (5. díl): UMĚNÍ **15:35** Neboj se doplouat aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež **16:05** Kulatý stůl: Manželství v 21. století? **17:40** Soňa **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **18:35** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **18:40** Hermie a lhářka Flo **19:05** Credo: korouhve Karla Rechlíka **19:30** Zpravodajské Noeviny: 15. 1. 2019 [P] **20:00** Chaux – les v pohybu **21:00** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **21:10** Řeckokatolický magazín (184. díl) [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (121. díl): (Nejen) Kašava slaví! **23:25** Světlo pro Evropu **23:40** Terra Santa News: 9. 1. 2019 **0:05** Má vlast: Lysá nad Labem **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 16. 1. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 1. 2019 **6:25** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu **7:35** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (137. díl): Když se řekne Ondrášek... **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Zapomenuté Čáko **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Čas pro Malawi **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** MFF Strážnice 2015: Vyšla hvězda na kraj světa **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Kinematograf múz (6. díl): MÍSTÁ **15:30** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB **15:40** Exit 316 MISE: Malé velké finále **16:05** Zpravodajské Noeviny:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

15. 1. 2019 **16:25** Můj chrám: Daniel Raus, kostel sv. Tomáše v Praze na Malé Straně **16:45** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (1. díl): Úžas a zděšení: Zjevení Boha, který se stal člověkem **17:35** Víra do kapsy: Falešné představy o Bohu **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **18:40** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **18:50** Příběh o Žofii **19:30** Terra Santa News: 16. 1. 2019 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Neboj se doplouat aneb Umění doprovázet (7. díl): Lano hozené tonoucímú **[P] 21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Matyáš Zrno – Dezinformace o dezinformacích [P] **22:55** Generální audience Svatého otce **23:25** První křesťané: Byzanc: nový Řím **0:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (121. díl): (Nejen) Kašava slaví! **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 17. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (12. díl): Klapka o Klapce **7:10** Terra Santa News: 16. 1. 2019 **7:35** Má vlast: Lysá nad Labem **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Světlo pro Evropu **9:25** Kulatý stůl: Manželství v 21. století? **10:55** Angola: katecheta Paulino **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Od Františka k Františkovi **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Kinematograf múz (7. díl): PAMĚŤ **15:35** Generální audience Svatého otce **16:05** Zpravodajské Noeviny: 15. 1. 2019 **16:30** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) I. **16:55** V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava **17:10** Noční univerzita: Milan Michalko – Tři zbraně ženy **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. **18:40** Hermie a lhářka Flo **19:05** Večeře u Slováka: 2. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2019 [P] **20:00** Cvrlikání (61. díl): Ondřej Fencel Trio **21:10** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2019 **0:30** Exit 316 MISE: Malé velké finále **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 18. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (13. díl): Festival Dobrých zpráv **7:10** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2019 **7:35** Noční univerzita: Matyáš Zrno – Dezinformace o dezinformacích **8:25** První křesťané: Byzanc: nový Řím **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Jak potkávat svět (61. díl): S Prague Cello Quartet **10:35** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (1. díl): Úžas a zděšení: Zjevení Boha, který se stal člověkem **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Neboj se doplouat aneb Umění doprovázet (7. díl): Lano hozené tonoucímú **13:15** Pražská Loreta **13:40** Charita Vsetín **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Kinematograf múz (8. díl): NÁRODOPIŠ **15:35** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **16:00** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2019 **16:20** Iva Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake **17:00** Missio magazín: Prosinec 2018 **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Maminčiny po-

hádky (12. díl): O bílé nitce **18:40** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **18:50** U VÁS aneb Co dělají folkloristé v zimě (29. díl): Pro Krista Pána... **20:00** Noemova pošta: Leden 2019 [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce **22:05** Večeře u Slováka: 2. neděle v mezidobí **22:35** Cvrlikání (58. díl): Kapky **23:45** V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava **0:05** Biblická studna **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 19. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (14. díl): Matějem Brothánkem, Jakubem Kaderou a Radoslavem Horákem **7:05** Pastýř na člunu **7:30** Chaux – les v pohybu **8:30** Cirkus Noeland (20. díl): Jak Šprfouchle nechtěl být Šprfouchletem **9:00** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **9:05** Hermie a lhářka Flo **9:35** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karviné. **9:55** Muzikanti, hrajte **10:25** Ut intelligam corde – Porozumět srdcem **10:50** Neboj se doplouat aneb Umění doprovázet (7. díl): Lano hozené tonoucímú **11:15** Exit 316 MISE: Malé velké finále **11:40** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2019 **12:00** Angelus Domini [P] **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 16. 1. 2019 **14:35** Večeře u Slováka: 2. neděle v mezidobí **15:05** Cvrlikání (61. díl): Ondřej Fencel Trio **16:15** Ta brněnská mája tenká: MFF Strážnice 2018 **17:45** Poézia v obraze – Lubomír Rapoš **18:00** Mosambik – Cipriano **18:30** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce **18:40** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **18:50** Chlapi na hoře **19:15** Světlo pro Evropu [P] **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Ostrov kentaurů **20:55** V pohorách po horách (48. díl): Minčol – Martinské hole **21:05** Zeno Kaprál básník **21:35** Živě s Noe: Týden v kostce [P] **22:40** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **23:15** V pohorách po horách (41. díl): Český kras – Jelínkův most **23:25** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu **0:35** Řeckokatolický magazín (184. díl) **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 20. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (15. díl): Petrem Baranem **7:10** Na pořadu rodina (12. díl): Kdo si počká, ten se dočká... **8:10** Velehradská zastavení: Díl 4. – Slavení východní liturgie **8:20** Cvrlikání (61. díl): Ondřej Fencel Trio **9:30** Večeře u Slováka: 2. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:15** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **11:32** Víra do kapsy: Žehnejte a neproklinejte **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): s P. Ladislavem Heryánem SDB **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu **12:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:40** Muzikanti, hrajte **14:15** Noční univerzita: Matyáš Zrno – Dezinformace o dezinformacích **15:05** Outdoor Films s Jiřím Horčíčkou a Radimem Zhořem (60. díl): Divočinou Aljašky **16:40** Živě s Noe: Týden v kostce **17:40** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **17:55** Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk **18:00** Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čisliko **18:30** Hermie a ustrašený pavouk **19:05** Neboj se doplouat aneb Umění doprovázet (7. díl): Lano hozené tonoucímú **19:35** Modlitba ve skle **20:00** Má vlast: Konopiště [P] **21:05** V souvislostech **21:30** Pavel VI. – nepochopený papež **22:40** Chaux – les v pohybu **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 14. 1. o 22:00 hod. Bez hraníc:

Rusko – Páter Stark v Petrohrade (dokument)

Generálne vedenie verbistov hľadalo v roku 1998 skúseného misionára na výstavbu katolíckeho kostola v Rusku. Niekdajší misionár z Konga Peter Stark pricestoval v roku 1999 do Ruska a založil v Moskve a v Petrohrade misijné domy Spoločnosti Božieho slova.

Utorok 15. 1. o 21:15 hod.: Spojení oceánom (Pavol Oľšavský ml., Manhattan, New York)

Utrpenie, ale aj krása dokážu veľmi hlboko vstúpiť do ľudského srdca a práve cez ne sa k nám často prihovára Boh. Umenie zohráva veľmi dôležitú úlohu aj v živote ďalšieho hosta relácie Spojení oceánom, Pavla Oľšavského ml. Ako sme sa spolu s ním v uličkách New Yorku, konkrétne v časti Soho, porozprávali aj o Ladislavovi Záborskem a inej jeho inšpirácii, ako aj o všetkom, čo v New Yorku a v New Jersey zažil, si môžete pozrieť v nasledujúcej časti relácie. Moderuje Aneta Lisá.

Streda 16. 1. o 16:25 hod.:

Bez hraníc: Tanzánia – Misionár u Masaiov (dokument)

Film Bieli Masaiovia preslávil vysoké ženy a mužov tohto afrického pastierskeho ľudu. Okrem africkej romantiky sa tiež Masaiovia snažia zachovať si svoje tradície vo svete, ktorý sa stále viac pripodobuje západnej civilizácii. S našim tímom sme navštívili jeden kmeň na hraniciach Kene a Tanzánie a pozorovali ich každodenný život.

Štvrtok 17. 1. o 17:30 hod.: Doma je doma

(Spoločnosť sestier Ježišových a rozlišovanie povolania)

Spoločnosť sestier Ježišových – Societas sororum Jesu (SSJ), je malá komunita, ktorú založil český jezuita Robert Kunert v roku 1981 v rakúskom Klagenfurte. V súčasnosti pôsobia v Česku, Rakúsku a Taliansku. Za svoje poslanie považujú apoštolát povolania, teda sprevádzať mladých ľudí na ceste pri rozlišovaní svojho povolania. Moderuje Ján Knapík.

Piatok 18. 1. o 17:30 hod.:

Moja misia magazín (Svetlo v temnotách / Kuba)

Kuba neznamená iba pomaranče, cigary a rum. Je to ziaľ krajina, ktorá je stále veľmi poznačená socialistickým režimom. Viac o situácii kresťanov v tejto krajine a aj o tom, ako im možno pomáhať, nám v najbližšej relácii porozpráva páter Ján Kušnír SVD. Moderuje Marek Vaňuš SVD.

Sobota 19. 1. o 20:30 hod.:

G. Moscati – Doktor pre chudobných (1/2) (film)

Giuseppe Moscati bol lekárom, profesorom, vedcom a preslávil sa svojím mimoriadnym prístupom k chudobným. Počas I. svetovej vojny viedol nemocnicu pre ranených vojakov. Vždy vedel určiť správnu diagnózu. V roku 1987 bol kanonizovaný za svätého.

Nedeľa 20. 1. o 21:00 hod.: Medzi nebom a zemou (Andrea Danková, operná speváčka)

O svojej speváckej kariére nám porozpráva významná slovenská sopranistka Andrea Danková.

V sobotu 16. února 2019 se uskuteční v městské hale v Nitře na Slovensku MODLITEBNÍ DEN KE CTI PANNY MARIE, MATKY VŠECH NÁRODŮ (zjevení Panny Marie v Amsterdamu). Je opět připraven kvalitní duchovní program z přednášek P. Paula Sigla na téma „Panna Maria ukazuje všem národům cestu k vítězství jejího Neposkvrněného Srdce“, adorací a modliteb, možnosti svatě zpovědi. Vrcholem bude **slavení mše svaté s Mons. Viliamem Judákem a obnovou zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie**. Autobus z Valašského Meziříčí pojedje po trase Vsetín, Valašské Klobouky, Trenčín. **Přihlášky** u Václava Chládky – tel. 731 621 222.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. – 19. LEDNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 1.		PO 14. 1.		ÚT 15. 1.		ST 16. 1.		ČT 17. 1.		PÁ 18. 1.		SO 19. 1.			
Antifona	261	288	826	928	841	945	857	961	1754	1975	1653	1870	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	261	288	827	928	842	945	857	962	1755	1975	1653	1870	1666	1883		
Antifony	262	289	828	929	843	946	858	963	874	979	1278	1418	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	813	914	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	262	289	831	933	847	950	861	966	1756	1977	1279	1418	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	263	290	831	933	847	950	861	966	1780	2001	1279	1418	1669	1886		
Prosby	263	290	831	933	847	951	861	966	1757	1977	1279	1418	1655	1886		
Závěrečná modlitba	263	291	832	934	847	951	862	967	1278	1417	1279	1419	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	227	249	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	264	291	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	1035	1155	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	264	291	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	263	291	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 12. 1.															
Hymnus	261	288	265	292	837	939	852	956	867	972	1760	1981	1280	1419	915	1024
Antifony	260	286	265	293	838	940	853	957	868	973	884	990	1280	1420	916	1025
Žalmy	230	252	238	261	838	940	853	957	868	973	884	990	1661	1878	916	1025
Kr. čtení a zpěv	260	287	266	293	840	943	856	960	871	976	1763	1983	1280	1420	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	260	287	266	294	840	943	856	960	871	977	1780	2001	1281	1420	688	777
Prosby	261	287	266	294	841	944	856	960	872	977	1764	1984	1281	1421	918	1028
Záv. modlitba	263	291	263	291	841	944	857	961	872	977	1278	1417	1279	1419	689	778
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 13. 1. – svátek Křtu Páně

1. čt.: Iz 42,1-4.6-7
Ž 29(28),1a+2.3ac-4.3b+9b-10
Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.*)
2. čt.: Sk 10,34-38

nebo:

1. čt.: Iz 40,1-5.9-11
Ž 104(103),1b-3a.
3b-4.24-25.27-28.29-30
Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)
2. čt.: Tit 2,11-14; 3,4-7
Ev.: Lk 3,15-16.21-22

Pondělí 14. 1. – ferie

1. čt.: Žid 1,1-6
Ž 97(96),1+2b.6+7c.9
Odp.: srov. 7c (*Klaňte se mu, všichni jeho andělé.*)
Ev.: Mk 1,14-20

Úterý 15. 1. – ferie

1. čt.: Žid 2,5-12
Ž 8,2a+5.6-8a.8b-9
Odp.: srov. 7 (*Ustanovil jsi svého Syna nad dílem svých rukou.*)
Ev.: Mk 1,21b-28

Středa 16. 1. – ferie

1. čt.: Žid 2,14-18
Ž 105(104),1-2.3-4.6-7.8-9
Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Mk 1,29-39

Čtvrtek 17. 1. – památka sv. Antonína

1. čt.: Žid 3,7-14
Ž 95(94),6-7.8-9.10-11
Odp.: 8 (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatvrzujte svá srdce!“*)
Ev.: Mk 1,40-45

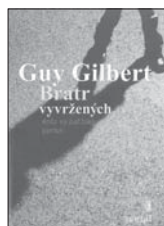
Pátek 18. 1. – památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

1. čt.: Žid 4,1-5.11
Ž 78(77),3+4bc.6c-7.8
Odp.: srov. 7c (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
Ev.: Mk 2,1-12

Sobota 19. 1. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Žid 4,12-16
Ž 19(18),8.9.10.15
Odp.: Jan 6,64b (*Pane, tvá slova jsou duch a jsou život.*)
Ev.: Mk 2,13-17

SVĚDKOVÉ VÍRY

BRATR VYVRŽENÝCH

Guy Gilbert • Z francouzštiny přeložila *Eva Špinková*

Kniha uvádí čtenáře do začátků působení francouzského apoštola delikventní mládeže v 70. a 80. letech 20. století v Paříži. Guy Gilbert pochopil, že o práci mezi mládeží není třeba mluvit, ale že je třeba mezi mladými žít, poznat je, naslouchat jim, stát se jedním z nich. Kniha není jen dobovým svědectvím o jednom výjimečném knězi, ale předkládá také galerii postav a lidských osudů, mnohdy i velice dramatických. Najdeme tu však i příběhy o nalezeném východisku a obnovené naději na nový život.

Portál, s. r. o. • Druhé vydání • Brož., A5, 94 stran, 179 Kč

ZJEVENÍ MATKY BOŽÍ V TURZOVCE

Jiří Kuchař

V roce 1958, sto let po slavném zjevení ve francouzských Lurdech, se Panna Maria ukázala lesníkovi Matuši Lašutovi na hoře Živčáková nad kysuckou osadou Turzovka a později i dalším lidem. Zanechala úžasné poselství a také znamení, viditelná dodnes. Nejen o tom je tato kniha. Přibližuje historii významných mariánských zjevení v průběhu posledního tisíciletí, přináší duchovní odkaz zjevení v Turzovce a především unikátní původní rozhovor s Matušem Lašutem. V barevné příloze jsou navíc zdokumentována místa mariánských zjevení z celého světa.

Eminent • Váz., přebal, A5, 232 stran, 299 Kč

HISTORIE

ČESKÁ KOLEJ V ŘÍMĚ • OD BOHEMICA K NEPOMUCENU: 130 LET EXISTENCE ČESKÉ KULTURNÍ A VZDĚLÁVACÍ INSTITUCE

Tomáš Parma (ed.) • Redakce a rejstřík *Jan Palma* • Předmluva *Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský*

Tato publikace vychází z mezinárodní konference, která se konala v roce 2009 v Nepomucenu. Dějiny obou českých kolejí začleňuje do širšího kontextu církevních, politických a intelektuálních dějin. Bližší se tu pojednává o poměru mezi Čechy a Němci, hodnotí se architektura Nepomucenu, analyzuje se ekonomické fungování koleje, intelektuální a duchovní život na kolejí.

Karmelitánské nakladatelství pro Arcibiskupství pražské
Brož., A5, 296 stran + 8 stran černobílé obrazové přílohy, 290 Kč

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

ROZJÍMÁNÍ O KŘESŤANSKÉM ŽIVOTĚ

Salvador Canals • Ze španělštiny přeložila *Helena Věpřeková*
Odpovědný redaktor Michal Šabatka

Úvahy o mnoha aspektech duchovního života z pohledu všeobecného povolání ke svatosti hlásaného sv. Josemariou Escrivá.

Axis - spolek pro dobrou literaturu
Brož., 115x185 mm, 160 stran, 180 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011

TZ

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1